

GS 1146

Er ny utkommen

S i f a,

Om

Jan, *Jan*

Som drog

Struf-Malena

På en Kälke

öfver

Riddar-Sjården.

Sjunges som: På lifwets mödosamma stråt ic.

Nycköping, tryckt hos P. Winge 1800.

Malena

I

Malena, salig Gummman min,
När hon här gick och slank i världen,
Med segelgarn knöt kostan sin,
Och skref althämt mot synd och flården.

2. Hon

2.

Hon altid swor så innerlig
På under-tjeln, den gamla trasan,
Som wid hwar rånnsten fäste sig
Wid klacken utaf ena hasan.

3.

Och strumporna, den ena grå,
Den andra svart, bar salig själen,
Med fri passage för hwarje tå,
Och tjockbenet altjemt wid hålen.

4.

Malenas näsa satt på sned,
Och det war händt i Gröna Gången:
Hon kom att gråla med en Smed,
Och han tog hastigt tag med tången.

5. För

5.

För menniskom war hon ett ljus;
Allt werldsligt prål gaf hon till sanders;
Tog sig mest hwarje dag et rus,
Och för en witten af Demanders.

6.

Igenom koftan, då och då,
Man kunde se en skymt af ryggen,
Om Wintren altid kittelblå,
Om Sommarn carmosin af myggen.

7.

Kring hennes wåta mun, i dans
Sig dusintals med flugor swängde,
Och nästippen, i brist af ans,
Hwar dag sig småningom förlängde.

8. 2

8.

Ack Herre Gud! i wintras då,
(Nå aldrig glömmier jag den fården),
Då jag på kälken, hå, hå, hå!
Drog henne öfwer Riddarsfjärden.

9.

Och hon på isen damp så full,
Och sig så skamlöst der betedde,
Och sade, när jag föll omfull:
Ja, wi kan sitta här i bredde.

10.

En dag hon sade: Wet du Jan,
Nu ska jag taga guld ur grufwor;
Och så hon traskade fring Sta'n,
Att stjåla wed och sälja strufwor.

11. Men

11.

Men någon satans Sinn-Canten,
(Wid Skeppsbron låg den fula styggen),
Tog en gång upp en fastlig sten,
Och drog min Gumma midt i ryggen.

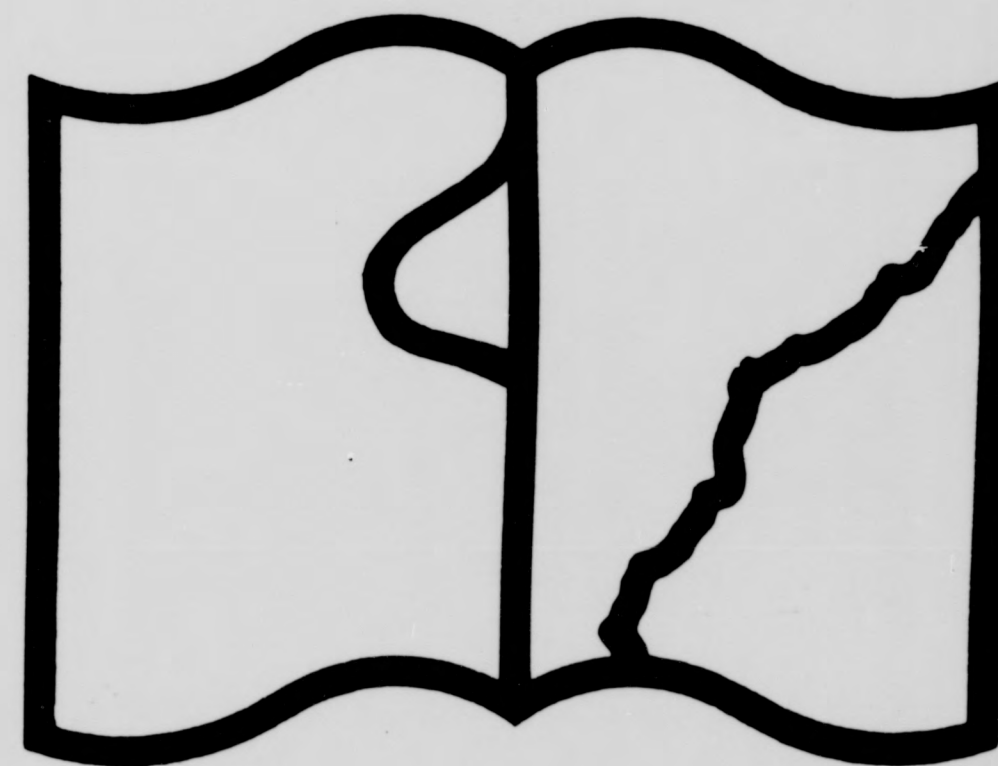
12.

Då kom hon hem, o ack och we!
Med bråntwin, plåster, band och huckel,
Hela kroppen satt på sne,
Ryggen en förfärlig puckel!

13.

Föll hon i en sömn så djup,
Utgången wid gamla slådan,
Baknade, och tog en sup,
Och var så nöjd och salig hädan.

14. Ut

Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning
Damaged text

14.

Utt sådan war min kära skatt,
Malena Gertrud, född: von Essen,
Det vittnar jag

Cornelius Thatt.

Afskedad extra wid Accisen,

